

tas sicuti milites, nec debent torqueri, et de aliis ipsorum privilegiis, n. 8 l. 5 tit. 10 part. 2.

LITTERATUS vide in verbo DOCTOR.

LITIGARE, et si litigetur per errorem coram aliquo iudice, an sententia ab eo lata teneat, n. 2 l. 15 tit. 22 part. 3.

LITIGATOR non semper credere debet a iocatis, quia sunt partiales, et propter hoc, quod eis crediderunt non excusabuntur ab expensarum condemnatione, et quando sic, n. 2 in proem. tit. 2 part. 5. — quia assidue intrat in domum iudicis, ut habeat cum eo familiaritatem, qualiter puniatur, n. 4 l. 26 tit. 22 part. 5. — si iudici dedit cautionem de indemnitate, vel procuravit illum corrumpere, vel notarium, dict. n. 4 dict. l. 26. — Et an actionem suam propter hoc amittat ipso jure, vel sequuta sententia, ibid. in n. 3. — Litigatores iudicem corrumptentes causam amittunt, et ideo sic puniuntur, quia sunt perjuri, n. 7 l. 26 tit. 22 part. 5. — Litigator opponens contra iudicem de barataria, si illud non probet, qualiter puniatur, n. 9 per text. ibi, l. 26 tit. 22 part. 5. — an possit repetere, quod iudici dedit, ut sententiam ferat, et quando, n. 4 l. 27 tit. 22 p. 5. — Litigatores an possint tempus ad appellandum datum prolongare, n. 5 l. 22 tit. 23 part. 3. — Litigator si aliqui iudici dedit, ut pro eo sententiam ferat, ut iuste iudicet, vel ut citò causam expediat, an per hoc causam amittat, n. 4 l. 52 per text. ibi, tit. 14 part. 5. — et de pœna impediens alienationem rei, faciendo illam litigiosam, n. 4 l. 41 per text. ibi, tit. 16 part. 7.

LITIGIOSA RES quando dicatur, et an per solam citationem, licet libellus non sit parti notus, n. 4 et 2 l. 15 tit. 7 part. 3. — Et sententia lata contra reum mandabitur executioni contra emptorem rei litigiosæ, ibid. in n. 5 dict. l. 15 tit. 7 part. 3. — Et an in hoc debeat fieri differentia, an sciens emerit, vel ignorans, dict. n. 5. — Et quid si in fraudem executionis eam alienaverit, an prius agi debeat revocatoria, ibid. in fin. — Litigiosa res potest dari in dotem, sive donationem propter nuptias, etc. n. 4 per text. ibi, l. 14 tit. 7 part. 3.

LIQUIDUM dicitur illud, quod de facili liquidari potest, n. 15 in princip. l. 2 tit. 14 part. 6.

LITUS MARIS quod dicatur, num. 4 l. 3 tit. 28 part. 3. — Et quid de aureo in litore maris, vel fluminum invento, an efficiatur capientis, n. 2 l. 3 tit. 28 part. 3.

LOCATIO quantum tempus duret, si in contractu nihil dictum fuit, n. 2 l. 73 tit. 18 part. 3. — Et quid si dominus, qui locavit ante tempus omnes res suas, et illam domum vendidit, an emptor inquilinum ejicere poterit, ibid. in n. 3. — Locatio operarum alterius facit, ut ipse de per se, non per alium, ad illud opus teneatur, n. 2 l. 73 tit. 18 part. 3. — sive conductio excludit præscriptionem, n. 5 per text. ibi, l. 22 tit. 29 part. 5. — ab ipso domino facta suæ propriæ rei, an transferat possessionem, num. 2, 3 et 4 l. 9 tit. 50 part. 5. — et venditio, et qualiter cognoscatur, an sit venditio, vel locatio, n. 4 in fin. l. 34 tit. 5 part. 5. — Et an si contractus locationis excedat dimidiam justii pretii, an locatio valeat, n. 4 in princip. l. 36 tit. 5 part. 5. — Et quid in locatione gabellarum, an si quis decipiatur ultra dimidiam justii

pretii, illud allegare possit, dict. num. 4 in medio. — Locatio an transeat in hæredem, quando artifex certum artificium facere promissit, et antea decessit, n. 5 l. 2 tit. 8 part. 5. — prædecessoris, an obliget successorem, sive in majoris, vel baroniis, vel in Prælate ecclesiæ, vel in Papa, vel in marito locante fundum uxoris, et plenissimè de hoc vide n. 4 l. 2 tit. 8 part. 5. — extinguitur ipso jure ex defectu potestatis locationis, nec valet ad majus tempus, quando locans esset usus, dict. n. 4. — ad longum tempus creditur esse damnosa, eò quod processu temporis reditus crescant, dict. n. 4. — Et quando res quæ locatur est deputata ad certum usum, in dubio semper intelligitur locata, et conducta ad illum usum, n. 4 l. 3 t. 8 p. 5. — Locatio licet si pro pluribus annis, tamen solvi debet in fine anni, quando aliud dictum non fuit, si pensio fuit per singulos annos distributa, et quid si inquilinus ex causa migrat, an pensio debeat solvi ante finem anni, n. 4 l. 4 ibid. — Et quando pensio est solvenda de fructibus alicujus rei, tunc non debetur ante fructus perceptos, ibidem. — Et an durante locatione inquilinus à domino expelli possit, eò quod pensionem non solvit, n. 4 l. 5 tit. 8 part. 5. — Et an indistinctè omnia bona invecta in domo conducta sint domino obligata pro pensione, vel tantum illæ res quæ in domo reperiuntur eo tempore, quo dominus vult habere pensionem, ibid. in n. 2 et 4. — Et quid si primus conductor alii locavit, an illatæ per secundum conductorem sint obligatæ domino, dict. n. 4. — Et de quibus rebus ibidem illatis hoc sit intelligendum, dict. n. 4 dict. l. 5. — Et quid in rebus minoris ibidem illatis, ibid. — Et quid si locator per pactum sibi providit de speciali hypotheca in certis bonis, an tacita hypotheca in cæteris bonis locum habeat, ibidem. — Locatio an ante tempus finiri possit ex justa causa, et an tunc domus propria auctoritate illud facere possit, n. 4 l. 6 cum aliis ibidem, tit. 8 part. 5. — rei facit locatorem præsumi dominum, n. 4 l. 18 tit. 8 part. 5. — ad vitam conducentis, an dicatur perpetua, n. 7 l. 19 tit. 8 part. 5. — ad decennium, et ultra, si postea res illa à locatore vendatur, an colonus possit per emptorem expelli, dict. n. 7. — ad longum tempus facit conducentem dominum utilis dominii, n. 4 d. l. 19. — an duret finito tempore locationis, si locans ibidem remansit, et an videatur reconducere, n. 4 l. 20 tit. 8 part. 5. — an adhuc duret, si conductor post finitum tempus conductionis, in domo, vel prædio conducto per aliquod tempus remanserit, et quando, et qualiter hoc procedat, num. 3 et 4 dict. l. 20 tit. 8 part. 5. — Et an idem sit, quando locatio fuit facta ad decennium, sive fiat in scriptis, vel sine, dict. num. 4. — En an idem sit dicendum in prædio urbano, quod in rustico, ibid. in n. 6. — Locatio propriè an dicatur, quando pensio solvitur in pecunia, num. 2 l. 22 tit. 8 part. 5. — Et an emphyteuta possit rem emphyteuticam alteri locare ad longum tempus irrequisito domino, n. 5 in princ. l. 20 tit. 8 part. 5. — Locatio, et an domus alicujus locari possit ad lupanar exercendum, n. 2 l. 2 tit. 22 part. 7.

LOCATOR alicujus fundi colono partiario: et aliqua de hoc vide per gloss. l. 79 tit. 18 part. 3. — si rem à loca-

tore emat, qualiter ei possessio ipsius rei tradatur, n. 2 et 3 l. 47 tit. 28 part. 5. — Et quid si res non erit illius, qui titulum concessit rem alienam possidenti, ibid. — Locator, sive conductor alicujus rei illam nunquam præscribere poterit, n. 3 l. 22 tit. 29 part. 3. — si fructus est re, et postea nolit pretium solvere, quia à principio non fuit constitutum, qualis actio contra illum intentari possit, et ad ibidem succedat arbitrium boni viri, n. 4 l. 1 tit. 5 part. 5. — Locator rei semper videtur illam locare ad certum usum ad quem ipsa deputata fuit, n. 4 l. 5 tit. 8 part. 5. — si per pactum providit sibi de speciali hypotheca in certis bonis, an tacita hypotheca in aliis locum habeat, n. 4 in fin. l. 5 ibidem. — si juravit non expellere inquilinum, an eo non obstante cum causa illum expellere possit, ibidem. — si indigeat habitatione, an possit conductorem à domo expellere, quando inter ipsum, et conductorem convenit de non expellendo illum durante tempore conductionis, n. 2 l. 6 tit. 8 part. 5. — si pro refectioe domus inquilinum expellat, illa refecta debet illam sibi reddere ut illum inhabitet, n. 6 d. l. 6. — quando expellit ex aliqua causa suum inquilinum, an sibi debeat fieri remissio mercedis pro rata temporis, ibidem in n. 7. — potest ante tempus inquilinum expellere, si in domo locata meretrices intulerit, n. 8 dict. l. 6. — si habeat inimicos, qui in re locata damnum dederunt, an conductor damnum resarcire teneatur, n. 6 l. 7 tit. 8 p. 5. — Et quid si inimicitia erat publica cum conductore, et dominus hoc sciens sibi conduit, an tunc damnum resarcire teneatur, dict. n. 6. — Locator operis faciendi ab aliquo ad arbitrium sine prelii constitutione, si malitiose noluerit illum approbare, et opus casu fortuito pereat, an suo periculo pereat, n. 3 l. 17 tit. 8 part. 5. — Et post approbationem operis periculum ad locatorem pertinet, ibid. in n. 5. — Locator præsumitur dominus rei locatæ, et quando, n. 4 l. 18 tit. 8 part. 5. — habet actionem personalem contra conductorem, quæ non transit in singularem successorem sine cessione, n. 2 l. 19 ibid. — an teneatur ad interesse, quando culpa sua inquilinus ante tempus expellitur à re conducta, ibidem in n. 4. — Et quid in fisco, civitate, vel ecclesia, an coloni ipsorum possint ante tempus expelli, si res conducta ab ipsis ante tempus vendatur, ibidem in n. 5. — Et in quibus casibus inquilinus, vel colonus ante finitum tempus non possit expelli, dict. n. 5. — Locator si vendat rem locatam alicui ad decennium et ultra, an tunc emptor possit inquilinum, vel colonum expellere, ibidem in num. 7. — an precisè teneatur stare locationi, et an liberetur præstando interesse, n. 5 et 8 dict. l. 19. — Locans operas suas ad annum ratione custodiæ, vel ex alia causa, si finito anno ibidem remanserit, an videatur reconducere, n. 4 l. 20 ibidem. — Locator an videatur relocare, si sciens tempus locationis finitum permiserit conductorem ibidem per aliquod tempus permanere, et quando, et qualiter hoc procedat, n. 5 et 4 dict. l. 20 tit. 8 part. 5. — Et an idem sit dicendum in prædio urbano, quod in rustico, ibidem in n. 6. — Locator teneatur ad totale interesse conductoris, si potuit impedire, ne in re locata inquietaretur, et non fe-

cit, n. 4 l. 21 ibid. per illum text. — Et qualiter istud lucrum in conductore considerari debeat, ibid. in n. 2. — Et quid si impedire non potuit, dedit tamen causam ut ab alio illud fieret, ut quia erat ejus inimicus, ibidem in n. 5. — Locator prædii urbani, vel rustici, quando ad remissionem mercedis teneatur propter sterilitatem illius anni, qualiter hoc procedat, et quando, et quibus concurrentibus, gloss. l. 22 per text. ibi, tit. 8 part. 5. — quando teneatur ad remissionem mercedis propter sterilitatem, quando verò non, et propter quos casus, gloss. l. 22 tit. 8 part. 5. — Et quando etsi casus fortuito superveniant, conductor teneatur non obstante sterilitate, n. 23 ibid. per illum text. — Locator prædii an possit majores fructus petere, quàm à principio fuit cum conductore actum, quando res aliquo casu fortuito superveniente fuit augmentata, ibid. in n. 6. — an teneatur conductori solvere meliorationes expensas, et quales, et quando, n. 4, 2 et 3 l. 24 ibid. per illum text. — horrei an teneatur de custodia, quando id specialiter non promisit, et quid si claves conductori tradiderit, num. 4 l. 23 tit. 8 part. 5. — Et quid si locator sit in aliqua culpa, et qualis ista culpa esse debeat, ibidem in n. 2. — Locator horrei si in eo custodes posuerit, an teneatur si ipsi malè custodierunt, et an et quando liberetur eos exhibendo, in n. 3. — horrei si in se custodiam recipiat, an de levissima culpa teneatur, vel de levi tantum, ibid. in n. 5 dict. l. 23 tit. 8 part. 5.

LOCARI potest jus patronatus, et ille, cui locatur, interim jus præsentandi habebit, si ad longum tempus ei locetur, aliàs non, n. 4 l. 9 t. 13 part. 1. — possunt fructus beneficiorum, et ad longum tempus, n. 4 et 2 per text. ibi, l. 9 t. 17 p. 1. — Et an successor teneatur stare contractui locationis cum causa, et de licentia Papæ vel Episcopi facta, ibid. in n. 5. — Et an in locatione alicujus castri, seu villæ, veniant montes steriles, n. 10 l. 68 tit. 18 part. 5.

Locus baptismalis pedibus calcari non debet, n. 4 in fin. l. 8 tit. 4 part. 1. — an veniat in consideratione ad injungendam pœnitentiam, num. 9 l. 23 tit. 4 part. 1. — religiosus, et sacer idem sunt, an et convertantur, n. 4 l. 1 tit. 12 part. 1. — Loca religiosa quæ dicantur, et quando, num. 2 dict. l. 1. — Locus eò quod ibi aliquis sepelitur, non efficitur sacer secundum canones, sed secundum leges sic, n. 3 l. 4 tit. 13 part. 1. — antequam sit consecratus per Pontificem, vendi potest ad hoc, ut aliquis ibi sepeliatur, post consecrationem verò non, ibidem. — privatus eligi non debet in sepulturam fidelium, num. 13 et 14 l. 3 tit. 13 part. 1. — ubi studium generale fieri vult, qualis esse debeat, num. 1 l. 2 t. 51 part. 2. — an sit de substantia instrumenti privilegii, num. 11 l. 2 tit. 18 part. 5, et num. 4 l. 44 ibidem, et num. 4 l. 54 ibidem. — loci an sit de substantia instrumenti, n. 4 l. 54 tit. 18 part. 5, et n. 2 l. 12 tit. 9 p. 4. — unitus alteri an mutet naturam suam, vel an perdat jura sua, quæ antea habebat, n. 3 l. 7 tit. 20 part. 5. — Locus incultus, et cerbidus præsumitur esse illius Regis, sive civitatis, ejus est territorium, n. 5 l. 7 tit. 20 part. 5. — ubi ecclesia antiquitus fuit, quæ tamen fuit diruta, an sacer dicatur, et quid si ab inimicis fidei oc-

cupetur, num. 5 et 6 l. 13 tit. 28 part. 2.—sacer an sit ex eo, quod aliquis homo ibi sepultus fuit, et quid de jure canonico, n. 1 l. 14 t. 28 part. 3.—Loca pia et religiosa an gaudeant privilegio ecclesiarum in præscriptionibus, num. 4 l. 26 tit. 29 part. 3.—Locus ab aliquibus desertus, quia alibi se conferunt, an cives illius possint possessiones, quas ibi habent, vendere, n. 4 l. 26 tit. 31 part. 3.—Et an possint aliqui ædificare in loco publico, ex sola licentia civitatis, n. 1 l. 3 tit. 32 part. 5.—Locus, et locatum debent proportionari, n. 14 in prologo 4 p.—loci an sit de substantia libelli, quando maritus accusatur ratione adulterii commissi ab uxore, n. 2 l. 12 t. 9 p. 4.—contractus matrimonii an semper debeat attendi, vel an locus domicilii mariti, vel ubi postea se transtulerunt, n. 1 l. 24 tit. 11 p. 4.—Et quid sit dicendum si in istis locis contrariæ sint consuetudines in lucris dividendis inter conjuges, quæ fuerunt constante matrimonio acquisita, ibidem in n. 2.—Locus originis amittitur ex pluribus causis, de quibus per n. 2 et 3 per text. ibi, l. 5 tit. 24 part. 4.—Loca an possint sibi eligere perpetuum rectorem, et an istud sit speciale in behetria, n. 8 l. 3 tit. 25 part. 4.—Locus, et an civitas, vel cives alicujus loci possint à Rege petere, ut assignentur eis terminus, ubi ipsi vineas plantent, agros seminent, ut exinde alimenta perciperè possint, n. 6 per text. ibi, l. 10 tit. 25 part. 4.—ubi depositarius vel ejus hæres rem depositam reddere debeat, qualis sit, n. 2 l. 5 tit. 5 part. 5.—pius an gaudeat beneficio restitutionis in integrum, n. 4 ad fin. l. 10 tit. 19 part. 6.—et in quo loco tutores peti possint, et debeant minoribus, n. 11 et 12 l. 12 per text. ibi, tit. 16 p. 6.—an debeat poni in accusatione criminali, quando contra aliquem fit, n. 4 l. 14 per text. ibi, t. 1 part. 7.—delicti dicitur potissimum forum ipsius delinquentis, n. 4 in princ. l. 13 tit. 1 part. 7.—Et an in causis criminalibus habeat locum prorogatio de loco ad locum, n. 2 dict. l. 13 t. 1 part. 7.—Locus in quo delinquens debet conveniri, qualis sit, omnes gloss. l. 13 per text. ibi, tit. 1 part. 7.

LOCUPLETIOR præsumitur quis factus ex sua negotiatione, nisi per ipsum probetur contrarium, n. 2 l. 13 tit. 20 part. 3.

LOCUTIO obscura et artificiosa nunquam approbatur, n. 1 in fin. l. 45 tit. 18, et n. 7 l. 3 tit. 13 part. 3.—propria vel impropria qua dicatur, n. 1 l. 3 tit. 33 part. 5.

LOQUERE, et plura contra loquentes obscure vide remissivè per n. 7 l. 3 tit. 13 part. 3.—Loqui, et quando testator articulatè non loquitur, et est infirmitate oppressus, mortuo æquiparatur, n. 1 l. 3 tit. 3 part. 6.—Et quando dicatur, quod testator non loquitur articulatè, ibid.

LUCRUM, et an lucra matrimonio constante acquisita maritus perdere debeat, si uxorem captivam non redemit, n. 5 l. 3 tit. 29 part. 2.—Lucra per accessionem, vel per incrementum alluvionis fando acquisita, an debeant inter virum et uxorem communicari, n. 3 l. 30 tit. 29 part. 3.—Lucrum marito datum per statutum, vel aliter, circa lucranda dotem, an ipse renuntiare possit, n. 4 l. 4 tit. 11 part. 4.—Lucra an ab uxore possint renuntari, ne sibi quærantur, si talis renuntiatio,

fiat matrimonio constante, et an valeat talis renuntiatio, si fiat ante contractum matrimonium, n. 3 l. 3 tit. 11 part. 4, et n. 7 l. 26 ibid.—Et quid si uxor marito in dotem dederit alicujus rei proprietatem, cum usufructus sit penes alium, an si postea usufructus consolidetur cum proprietate, an sit commune lucrum, et sic debeat inter conjuges dividi, an verò ad solam uxorem pertineat, n. 3 l. 18 tit. 11 part. 4.—Et quid si vir vendat propriam rem cum pacto redimendi, si constante matrimonio redemerit, et illa multum plus valeat, an illud lucrum tanquam commune debeat inter virum, et uxorem dividi, dict. n. 3 quæst. 2.—Lucrum an communicetur inter conjuges respectu partus ancillarum in dotem datarum, sicut alia commoda provenientia, n. 1 l. 20 tit. 11 part. 4.—Lucra constante matrimonio acquisita, an inter conjuges debeant dividi, quando diversa est loci contractus consuetudo, et illa, quæ est, ubi lucra acquiruntur, et qualis ex istis consuetudinibus debeat observari, n. 2 l. 24 tit. 11 part. 4.—Lucrum non capere, vel amittere propria, an in hoc par sit ratio, dict. n. 2 dict. l. 24.—Lucrum spem perdens aliquis, damnum patere non dicitur, ibidem.—Et hodie omnes fructus ex quibuscumque bonis viri vel uxoris percepti, communicantur inter conjuges respectu lucri, num. 5 in fin. l. 25 tit. 11 part. 4.—Ista tamen non procedunt, neque servantur Cordubæ, ubi leges Fori non observantur, n. 7 l. 26 t. 11 part. 4.—Lucrum à filio cum pecunia patris quæsita an profectitium vel adventitium esse dicatur, et an patri quærat, vel non, n. 2 l. 5 tit. 17 part. 4.—à filio factum, in dubio an præsumatur adventitium vel profectitium, in n. 4.—Lucra acquisita per filium in servitio Regis, sive in mari, sive in terra fuerit lucratus, dicitur castrense peculium, n. 4 l. 6 ibidem.—Lucrum nummorum an veniat in consideratione, quando creduntur statim quod reddi debent, n. 9 l. 8 per text. ibi, t. 3 part. 3.—quod accidit rei venditæ ante mensurationem, vel ponderationem, an pertineat ad emptorem, vel venditorem, n. 11 l. 24 tit. 5 part. 5.—an ad venditorem, vel emptorem pertineat, quando res fuit vendita non ad mensurationem, n. 4 per text. ibi, l. 25 tit. 5 part. 5.—Et quid si res vendita fuit sub conditione, n. 1 per text. ibi, l. 26 ibid.—Lucra, quæ communicari debent inter virum, et uxorem, debent esse deducto prius ære alieno, n. 2 quæst. 4 l. 33 tit. 5 part. 5.—Et ante divisiones lucrorum sunt resarcienda capitalia, viri scilicet et uxoris, quæ ad matrimonium principio deducta fuerunt, ibidem.—Lucrum numquam dicitur, nisi deducto ære alieno, ibid. in dict. quæst. 4.—Et an dominium acquirentium constante matrimonio transeat ipso jure in uxorem, et statim quod maritus emit, vel aliter acquisivit, an verò postea interveniat aliqua actio, dict. n. 2 in dict. quæst. 4.—Lucra non sunt inter virum et uxorem matrimonio constante, ibidem circa fin.—Lucrum quod colonus vel conductor in re conducta habere potuerat, si in re conducta non perturbaretur, qualiter debeat considerari, num. 2 l. 21 tit. 8 part. 5.—Et an tale lucrum possit peti etiam à non solito negotiari, et quando, ibid.—Lucrum turpe quod dicitur, num. 2

l. 27 tit. 8 p. 5.—inter socios assumit naturam capitalis, n. 3 l. 1 tit. 10 part. 5.—Et si tempore contractus de lucris nihil fuit inter socios dictum, tunc æqualiter inter se dividunt, et qualiter hoc procedat, n. 7 l. 3 tit. 10 part. 5.—Lucra, quæ veniant communicanda inter socios, et inter virum, et uxorem, quæ verò non, dict. n. 7 dict. l. 3 tit. 10 part. 5.—Lucrum et damnum in societate erit illius, cujus periculo erit pecunia, n. 4 in fin. l. 5 tit. 8 part. 5.—Et an sicuti lucra sunt communia inter socios omnium bonorum, ita expensæ et onera debeant esse communia, n. 1 l. 6 ibidem.—Lucra, quæ communicantur inter virum, et uxorem, debent cum suis oneribus communicari, dict. n. 1.—quæ veniant communicanda inter socios, si societas simpliciter sit contracta, vel si dicatur, *simus socii lucrorum*, vide n. 4 l. 7 tit. 10 in part. 5.—Et quæ lucra veniant communicanda inter socios ex tacita vel expressa societate unius tantum negotiationis, ibidem n. 2.—Et quid si socius non ex maleficio per eum commissio, sed ratione alicujus condemnationis ex maleficio per alium perpetrato lucrum consequutus sit, an illud debeant inter socios communicare, n. 1 l. 8 t. 10 part. 5.—Lucrum si ex instituta negotiatione sit à socio acquisitum, et cum suis sociis divisum, an si ab eo postea vincatur, detur ei actio contra socios ad partes sibi datas, ibi n. 2.—si acquiratur à marito, furando vel aliquid injustè faciendo, si cum uxore illud communicet, an soluta societate conjugali si maritus condemnatur, ut illud resarciat, an illud debeat de communi resarcire, dict. n. 2.—Lucra quæ hæres habuit ex rebus, quæ manserunt in societate, an illa finita teneatur communicare sociis, n. 1 in fin. l. 10 ibidem.—Lucrare præsumitur quis ex sua negotiatione, et sibi incumbit probatio in contrarium, n. 2 l. 13 tit. 10 part. 5.—Et quid si maritus sui culpa aliqua perdidit, an licet in aliis lucretur, debeat damnum cum lucro compensari, n. 5 dict. l. 13.—Lucra constante matrimonio acquisita, an sint obligata tacitè filiis primi matrimonii, quando maritus, vel uxor ad secundas nuptias transierunt; et quid de aliis bonis ipsorum, n. 3 cum aliis ibi, l. 26 tit. 13 part. 5.—Lucrum, quod executor testamenti debet ex testamento habere propter exequentiam voluntatem defuncti, an amittat si intra annum exequi nolit, et an tunc necessaria sit sententia privationis officii, ut tale lucrum perdat, n. 1 et 2 l. 8 per text. ibi, tit. 10 part. 6.—Et quid in hærede, ecclesia, hospitali, filio vel alio, ibid. in n. 3 per illum text.—Et an propter negligentiam in exequentiam voluntatem patris, filius possit privari legitima, etiam in relictis piis, ibidem in n. 4 per illum text.—Lucrum non dicitur filii legitima, sed quasi debitum, dict. n. 4 dict. l. 8.—quæsitus per filiumfamilias cum pecunia patris, an dicitur profectitium, vel adventitium, n. 1 l. 3 tit. 15 part. 6.—Lucra filiorum quæ veniant communicanda cum fratribus, et quando, et qualiter, quæ verò non, gloss. dict. leg. 3 tit. 15 part. 6.—Lucrum turpe defuncti, an debeat ad hæres ipsius pervenire, vel non, n. 9 l. 25 per illum text. tit. 1 part. 7.—Lucra uxoris dato quod possint per maritum alienari per contractum, non tamen hoc fieri potest per delictum, et an

talia lucra veniant confiscanda propter mariti proditio-nem, n. 3 l. 2 per text. ibi, tit. 2 part. 7.

Lucrus pro defunctis, quando fit pietatis affectu, non prohibetur, n. 2 l. 43 tit. 4 part. 1.

LUDERE non debet Prælati, nec interim ibi debet interese, n. 1 et 3 l. 37 tit. 3 part. 1.—non potest Clericus nisi ad schacos, ibidem in n. 2.—quibus ludis liceat, n. 1 l. 10 tit. 13 part. 1.—est lata culpa, n. 3 l. 13 t. 10 part. 5.

LUDENS rem majoriæ suæ illam alienare videtur, et incidit in alienantium poenam, n. 4 quæst. 7 et 8 l. 6 t. 11 part. 6.

LUDUS quilibet est crimen, n. 1 l. 10 tit. 7 part. 2.—et an amissa in ludo per patrem, filii recuperare possint quantum ad eorum legitimam, n. 13 in fin. l. 8 tit. 4 part. 5.—Et si vendita sit res aliqua in ludo, licet postea ab emptore petatur, venditor de evictione non tenebitur, et quando sic, n. 9 l. 36 per text. ibi, t. 5 p. 5, et ibi n. 11.—Et an filius qui juravit non ludere sine voluntate patris, si ludat illo jam mortuo, an perjurus dicatur, n. 3 l. 43 tit. 3 part. 5.—Ludus noxius in culpa est, n. 3 l. 20 per text. ibi, tit. 13 part. 7.

LUSOR si sit maritus potest uxor ab eo constante matrimonio dotem exigere, vel quomodocumque substantiam amittere incipiat, n. 1 et 2 l. 29 tit. 11 part. 4.—si sit pater, et bona sua amittat, an filii illam poterunt revocare quantum ad eorum legitimam, n. 13 in fin. l. 8 tit. 4 part. 5.—et an lusori possit interdicti administratio rerum suarum, et an ei curator dari possit, n. 4 l. 13 tit. 16 part. 6.—Lusores sunt infames, n. 2 l. 12 tit. 7 part. 6.

LUPANARIA de consuetudine tolerantur, et quare, et an redditus, qui inde percipitur, sit injustus, n. 1 in proem. tit. 12 part. 4.—Lupanar, et an meretrici existenti in publico lupanari possit gavela imponi, n. 2 l. 2 tit. 22 part. 7.

LUPUS, et de ejus natura, et an si homo illum prius videat, amittat vocem, n. 3 l. 23 t. 13 p. 7.

LUPI ARCENDI sunt latratu canum, et baculo pastoris, n. 3 l. 5 tit. 8 part. 5.

M

MACEDONIANUS SENATUSCONSULTUS, vide infra in verbo SENATUSCONSULTUS MACEDONIANUS.

MACHINATIO in mortem mariti uxoris, cum qua quis adulterium committit, an impediatur matrimonium inter adultos contrahi, n. 3 l. 19 t. 2 p. 4.—fit arte verborum, n. 2 l. 1 tit. 16 part. 7.

MAJESTAS Principum per bonum et æquum conservatur in esse, n. 3 l. 3 tit. 1 part. 2.

MAGISTER; et magistro scholarium pertinet gradus dare tam in licentiis, quam in doctoratibus, et quo jure, gloss. magn. l. 7 tit. 7 part. 1.—si est beneficiatus in aliqua ecclesia, gratis docere debet, et quid si beneficium ei non sufficiat, n. 3, 4 et 5 l. 7 tit. 17 part. 1.—Et quid in scholaribus extraneis divitibus, ibidem.—Magistri de publico salariati in studiis generalibus nihil percipiunt, etiam ab scholaribus forensibus divitibus.